

KOPERNIK

POLSKIE TOWARZYSTWO KULTURALNE POLJSKA KULTURNA UDRUGA

Finał Wielkiej Orkiestry
Świątecznej Pomocy

Bal karnawałowy

Walne Zgromadzenie

Moja „randka” z ceramiką

Pocztówka z Poznania

Bal karnawałowy 2026

Drodzy Kopernikanie!

Za nami już pełna dobrej energii Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, królewsko-rycersko-słowiński karnawał, kolorowe warsztaty wielkanocne, ceramiczne i kulinarne, spotkanie świąteczne w Niedzielę Palmową oraz wiele innych wydarzeń z bogatej oferty kulturalnej PTK.

W Zagrzebiu przeszły nawałnice i burze, których długo nie zapomnimy, musieliśmy nawet z powodu wyjątkowo złej pogody odwołać spotkanie Dyskusyjnego Klubu Filmowego. Trzymajmy się jednak tego, że wiosna trwa w pełni, a w perspektywie już niedługo wakacje, czas przecież znów szybko minie. Zapraszamy serdecznie do lektury kolejnego numeru „Kopernika” oraz oczywiście *Mitologii Słowian* w tłumaczeniu Slavena Kale.

Przypominamy również, że w marcu grupa „Wisła” rozpoczęła nabór nowych członków do swojego zespołu, zgłosiło się kilka nowych osób, casting jednak jeszcze trwa i wciąż można dołączyć.

Redaktor(ka) naczelna
Małgorzata Vrazić

POLSKIE TOWARZYSTWO KULTURALNE
POLJSKA KULTURNA UDRUGA

**MIKOŁAJ
KOPERNIK**

Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy

25 stycznia odbył się w siedzibie Polskiego Towarzystwa Kulturalnego „M. Kopernik” Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Więcej na ten temat przeczytacie w publikowanym w tym numerze artykule Slavena Kale.

Finale Velikog orkestra božićne pomoći

Dana 25. siječnja u sjedištu Poljske kulturne udruge „M. Kopernik” održano je finale Velikog orkestra božićne pomoći. Više o tome možete pročitati u članku Slavena Kalea objavljenom u ovom broju. ■

Niechaj wiadomym się stanie! Bal karnawałowy

Dnia 31 stycznia roku pańskiego 2026 w gościńcu Lo-bby w Zagrzebiu zebrała się licznie polska społeczność, by świętować karnawał tak, jak przystało na czasy królewskie. Ku chwale 1000-lecia Królestwa Polskiego oraz 1100-lecia Królestwa Chorwackiego, a także na pamiątkę Szlaku Bursztynowego, który ciągnął się od Bałtyku aż po Adriatyk, odbył się bal, pełen splendoru. Przybyli władcy i dworzanie, rycerze i wojowie, mnisi, piraci, kupcy oraz zacna sprzedawczyni bursztynu, która wzbudziła nie-małe zainteresowanie. Królowa czuwała nad porządkiem dworskim, król Tomislav dodawał majestatu, a ban Jelačić – jak przystało na bana – pojawił się godnie i z fasonem. Stoły uginały się od przysmaków: kiełbasek, śledzi oraz miodu pitnego, który dodawał odwagi nawet najbardziej powściągliwym dworzanom. Gdy nadworny DJ dał znak do tańca, rozpoczęły się hulanki i swawole, a kroki taneczne mieszały się z salwami śmiechu. Nie zabrakło zabaw i rycerskich konkurencji – odbyła się nawet słynna alka na koniach, która zapewniła wielkie emocje i została nagrodzona gromkimi oklaskami. Siłacze mogli natomiast sprawdzić swą moc w siłowaniu na ręce, ku ucieście całego dworu. Zabawy towarzyskie i dworskie intrygi – oczywiście wyłącznie te wesołe – sprawiły, że nowi i dawni znajomi bawili się ramię w ramię aż do późnych godzin nocnych. Tak oto bal karnawałowy stał się nie tylko ucztą i zabawą, lecz także pięknym dowodem przyjaźni polsko-chorwackiej oraz tego, że tradycję najlepiej pielęgnuje się wspólnie – przy muzyce, tańcu i wyśmienitych strawach. Niechaj więc pamięć o tym wieczorze trwa aż do kolejnego królewskiego spotkania!

DKF (30 stycznia)

W DKF-ie zawsze coś ciekawego. W styczniu dyskutowaliśmy o filmie *Sami swoi. Początek* w reżyserii Artura Żmijewskiego, który zabrał nas w pełną ciepła i humoru sentymentalną podróż na kresy, gdzie wszystko się zaczęło...

Dodatkową atrakcją była projekcja z nowego projektora gwarantującego wspaniałą jakość obrazu i dźwięku!

DKF (30. siječnja)

U DKF-u uvijek ima nešto zanimljivo. U siječnju smo razgovarali o filmu *Sami swoi. Početak*, redateljja Artura Žmijewskog, koji nas je poveo na toplu i duhovitu sentimentalnu pustolovinu na istočne rubove, ondje gdje je sve počelo...

Dodatna atrakcija bila je projekcija s novog projektora koji jamči izvrsnu kvalitetu slike i zvuka! ■

Neka se zna! Karnevalski bal

Dana 31. siječnja 2026. godine velika poljska zajednica okupila se u zagrebačkom restoranu *Lobby* kako bi proslavila karnevala kako dolikuje kraljevskim vremenima. U spomen na 1000. obljetnicu Poljskog kraljevstva i 1100. obljetnicu Hrvatskog kraljevstva, kao i na Jantarni put, koji se protezao od Baltika do Jadrana, održan je bal ispunjen sjajem. Pristigli su vladari i dvorjani, vitezovi i ratnici, redovnici, gusari, trgovci i ugledna trgovkinja jantarom, koja je privukla znatnu pozornost. Kraljica je nadgledala dvorski red, kralj Tomislav dodao je ugleda, a ban Jelačić – kako i priliči – pojavio se dostojanstveno i sa stilom. Stolovi su bili prepuni delicija: kobasica, haringi i medovine, koje su okrijepile čak i najsuzdržanije dvorjane. Kad je dvorski DJ dao znak za ples, započelo je veselje i zabava, s plesnim koracima isprepletenim s gromoglasnim smijehom. Nije nedostajalo igara i viteških natjecanja – održala se čak i poznata Alka na konju, koja je pružila veliko uzbuđenje i bila nagrađena gromoglasnim pljeskom. U međuvremenu, najjači muškarci mogli su iskušati svoju snagu u obaranju ruku, na veliko oduševljenje cijelog dvora. Društvena okupljanja i dvorske intrige – naravno, samo one vesele vrste – održavale su nove i stare prijatelje u druženju rame uz rame do kasno u noć. Tako je karnevalski bal postao ne samo gozba i zabava, već i prekrasan dokaz poljsko-hrvatskog prijateljstva i činjenice da se tradicije najbolje njeguju zajedno – uz glazbu, ples i ukusnu hranu. Neka uspomena na ovu večer živi do sljedećeg kraljevskog okupljanja! ■

Bal karnawałowy w Polskiej Szkole

W sobotę 14 lutego, czyli w same walentynki, odbyła się w Polskiej Szkole długo wyczekiwana zabawa karnawałowa pod hasłem „Na początku było królestwo”. Dzień rozpoczął się jak zwykle od lekcji, a od godziny 11.00 do 13.00 uczniowie, rodzice oraz nauczyciele bawili się wspólnie w sali gimnastycznej, która wcześniej została pięknie udekorowana dzięki zaangażowaniu grupy rodziców i nauczycieli.

Nie zabrakło barwnych i pomysłowych przebrań. Pojawiły się stroje królów, królowych, rycerzy, piratów, a także wiele innych kreatywnych kostiumów. Część przebrań była dostępna w szkole, co umożliwiło wszystkim dzieciom aktywny udział w zabawie.

Odbyły się liczne konkursy i zabawy ruchowe, w tym: jedzenie pączków bez użycia rąk, wyścigi ze słodkimi jabłkami, zawody w skakaniu, tworzenie „mumii” z papieru toaletowego, wspólne karaoke, które cieszyło się ogromnym zainteresowaniem i pozwoliło dzieciom zaprezentować ich talenty wokalne.

Nie zabrakło także poczęstunku w postaci tradycyjnych pączków, które zostały przygotowane przez rodziców, dzięki czemu uczestnicy mogli wspólnie spędzić czas kultywując jedną z ulubionych polskich tradycji - tradycję objadania się pączkami z okazji niedawnego tłustego czwartku.

Karnevalska zabawa u Poljskoj školi

U subotu, 14. veljače, na samo Valentinovo, u Poljskoj školi održana je dugo iščekivana karnevalska zabava “U početku bijaše Kraljevstvo”. Dan je započeo kao i obično nastavom, a od 11:00 do 13:00 sati učenici, roditelji i učitelji zajedno su se zabavljali u sportskoj dvorani koja je bila prekrasno ukrašena zahvaljujući angažmanu grupe roditelja i učitelja.

Nije nedostajalo šarenih i maštovitih kostima. Bilo je kostima kraljeva, kraljica, vitezova, gusara i mnogih drugih. Neki od kostima bili su dostupni u školi, što je omogućilo svoj djeci aktivno sudjelovanje.

Održana su brojna natjecanja i fizička nadmetanja, uključujući: jedenje krafni bez ruku, utrke sa slatkim jabukama, natjecanja u skakanju, izradu „mumija” od toaletnog papira i zajednički karaoke, koji je bio vrlo popularan i omogućio djeci da pokažu svoje vokalne talente.

Bilo je tu i poslastica u obliku tradicionalnih krafni, koje su pripremili roditelji, kako bi sudionici mogli provesti vrijeme zajedno njegujući jednu od omiljenih poljskih tradicija – tradiciju jedenja krafni povodom posljednjeg četvrtka prije Korizme. ■

Wspólne pierogowanie

W niedzielę 15 lutego, spotkaliśmy się w siedzibie na wspólnym lepieniu pierogów. Wydarzenie było bardzo udane. Spędziliśmy spokojne popołudnie w dobrym towarzystwie, bo od początku panowała miła atmosfera. Wszyscy pracowali przy stołach, rozmawiali i poznawali się nawzajem. Dużo było też zabawnych momentów, szczególnie przy lepieniu, kiedy każdy robił pierogi na swój sposób, więc na końcu mieliśmy cały „wachlarz form”: od bardzo starannych do zupełnie improwizowanych sposobów lepienia. I co najważniejsze, wszystkie były naprawdę smaczne, bo zrobiliśmy bardzo dobre ciasto i farsz. Wspólne gotowanie szybko przełożyło się na nowe znajomości i rozmowy, do których zapewne by nie doszło w innej sytuacji. Jedzenie jak zwykle zrobiło swoje i po prostu zebrało ludzi przy jednym stole. Na szczególne wyróżnienie zasługują Michał i Gabrysia – studenci pochodzący z Lublina, którzy przebywali w Zagrzebiu na Erasmusie – to dzięki nim całe wydarzenie było tak udane. Są mistrzami od zagniatania ciasta i z ich pomocą stworzyliśmy ponad 200 pierogów. Wszystkie zostały zjedzone! To spotkanie pokazało, że nawet najprostszy pomysł może być świetną okazją do spędzenia czasu razem. Lepienie pierogów wcale nie jest takie trudne, o czym przekonali się uczestnicy.

Zabawa s izradom pieroga

U nedjelju, 15. veljače, u sjedištu sastali smo se kako bismo izradili i oblikovali pieroge. Sam događaj bio je vrlo uspješan. Proveli smo mirno poslijepodne u dobrom društvu, a od samog početka vladala je opuštena atmosfera. Svi su zajedno radili za stolovima, čavrljali i upoznavali se. Bilo je i mnogo smiješnih trenutaka, posebno tijekom procesa lijepljenja, kada je svatko radio pieroge na svoj način pa smo na kraju dobili cijelu „lepezu oblika”: od nekih koji su lijepljeni vrlo pažljivo i pedantno, do neki potpuno improviziranih. A što je najvažnije, svi su bili zaista ukusni jer smo zajedno napravili jako dobro tijesto i nadjev. Zajedničko kuhanje brzo je dovelo do novih prijateljstava i razgovora koji se vjerojatno inače ne bi dogodili. Kao i uvijek, hrana je učinila svoje i jednostavno je okupila ljude za istim stolom. Michał i Gabrysia, studenti iz Lublina koji su bili u Zagrebu na Erasmusu, zaslužuju biti posebno spomenuti jer su oni cijeli događaj učinili tako uspješnim. Oni su majstori miješenja tijesta i uz njihovu pomoć napravili smo preko 200 pieroga. Svi do jednog su pojedeni – do posljednjeg komada. Ovaj događaj pokazao je da čak i najjednostavnija ideja može biti sjajna prilika za druženje. Izrada pieroga nije tako teška, kako su otkrili sudionici. ■

12. Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

Dnia 21 lutego 2026 r., w sali kinowej Domu Studenckiego Stjepan Radić w Zagrzebiu, odbyły się obchody 12. Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego. Wśród różnorodnych i kreatywnych występów przedstawiciele dziesięciu mniejszości narodowych, nie zabrakło uczniów z Polskiej Szkoły, którzy przedstawili publiczności lubianą przez dzieci i dorosłych *Kaczkę Dziwaczkę* autorstwa Jana Brzechwy. Nad przygotowaniem do występu czuwały nauczycielki: Katarzyna Rudzińska i Julia Radojčić. Nie można zapomnieć o zaangażowaniu rodziców, którzy w domu wraz z dziećmi pilnie powtarzali tekst i ćwiczyli choreografię. Tegorocznym hasłem uroczystości było: „Bez pracy nie ma kołaczy”, a nowością fakt, że to uczniowie sami zapowiadali występy, co okazało się dodatkowym, twórczym wyzwaniem. Organizatorzy przygotowali poczęstunek dla dzieci, podczas którego można było porozmawiać po zakończeniu części artystycznej.

12. Međunarodni dan materinskog jezika

Dana 21. veljače 2026. u kinodvorani Studentskog doma Stjepan Radić u Zagrebu održana je proslava 12. Međunarodnog dana materinskog jezika. Među raznolikim i kreativnim nastupima predstavnika deset nacionalnih manjina, bili su prisutni i učenici Poljske škole. Predstavili su predstavu Jana Brzechwe *Kaczka dziwaczka*, omiljenu među djecom i odraslima. Učiteljice Katarzyna Rudzińska i Julia Radojčić nadgledale su pripreme za nastup. Vidljiva je bila i uključenost roditelja koji su kod kuće marljivo ponavljali tekst pjesama i vježbali koreografiju sa svojom djecom. Ovogodišnja tema bila je „Bez muke nema nauke”, a novina je bila da su sami učenici najavljivali nastupe, što se pokazalo dodatnim kreativnim izazovom. Organizatori su osigurali osvježanje za djecu, tijekom kojeg su mogli razgovarati nakon umjetničkog dijela okupljanja. ■

Walne Zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Kulturalnego „M. Kopernik”

Dnia 25 lutego odbyło się w siedzibie Walne Zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Kulturalnego „M. Kopernik”, które było również zebraniem wyborczym, ponieważ w tym roku kończył się mandat działającego Zarządu. Wszystko odbywało się zgodnie z przepisami Statutu organizacji, a więc po stwierdzeniu prawomocności Zgromadzenia i wyborze trzyosobowego Prezydium obrad i protokolanta rozpoczęto od sprawozdań: Prezeski Organizacji, *Sprawozdania Finansowego za 2025 r.* oraz *Sprawozdania Komisji Rewizyjnej* wraz z oceną całokształtu działalności Zarządu. Chociaż tego typu zebrania sprawozdawczo wyborcze przebiegają zazwyczaj w atmosferze bardzo formalnej i niejednokrotnie krytycznej, trzeba przyznać, że, mimo zachowania całej procedury, atmosfera zebrania była od początku do końca bardzo pozytywna, a dyskusja konstruktywna. Wszystkie sprawozdania zostały przyjęte jednogłośnie, a praca dotychczasowej ekipy wysoko oceniona. Podobnie było w drugiej części Walnego Zgromadzenia, kiedy po zapoznaniu się ze zgłoszonymi kandydaturami, przystąpiono do wyboru nowego Przewodniczącego, Zastępcy oraz Członków Zarządu. W tajnym głosowaniu został wybrany jednogłośnie nowy (choć prawie w identycznym składzie) Zarząd naszej organizacji, który wygląda następująco:

Jolanta Sychowska Kavedžija - Przewodnicząca
Izabella Glavić - Zastępca Przewodniczącej
Beata Winnicka Božanović - Sekretarz
Violetta Szmyt Radošević - Skarbnik
Arkadiusz Niziński - Członek Zarządu (media społecznościowe)
Magdalena Najbar-Agičić - Członek Zarządu (rzecznik Stowarzyszenia)
Małgorzata Vražić - Członek Zarządu (redaktorka naczelną kwartalnika „Kopernik”)
Komisja Nadzorcza - Krystyna Simić, Mariola Dunaj, Marek Stanojević.

Zebranie zakończyła dyskusja na temat planu działalności Towarzystwa podczas nowej kadencji, padły więc liczne propozycje dotyczące projektów i wiele słów uznania i podziękowań za dotychczasową pracę. Niewiele organizacji może się pochwalić tak dobrą i pozytywną atmosferą panującą między aktywnymi członkami. Dla wielu z nas Polskie Towarzystwo Kulturalne „M. Kopernik” to stowarzyszenie zrzeszające nie tylko rodaków, ale i przyjaciół, więc możemy mieć nadzieję, że znajdzie to odzwierciedlenie w dalszej pracy naszej organizacji.

Godišnja skupština Poljske kulturne udruge „M. Kopernik”

Dana 25. veljače u sjedištu Poljske kulturne udruge „M. Kopernik” održana je godišnja skupština. Ova je skupština ujedno poslužila i kao izborna skupština, budući da je mandat sadašnjeg odbora istekao ove godine. Sve je provedeno u skladu sa Statutom organizacije, pa je nakon potvrde legitimnosti Skupštine i izbora tročlanog Predsjedništva i zapisničara, skupština započela izvješćima: izvješćem predsjednice, *Financijskim izvješćem za 2025. godinu* i *Izvješćem Nadzornog odbora*, uz ocjenu ukupnih aktivnosti Upravnog odbora. Iako se takvi izvještaji i izborni sastanci obično održavaju u vrlo formalnoj i često kritičnoj atmosferi, mora se priznati da je, unatoč strogo pridržavanju procedure, atmosfera sastanka bila vrlo pozitivna od početka do kraja, a rasprava konstruktivna. Sva izvješća su jednoglasno odobrena, a rad postojećeg odbora je visoko cijenjen. Slična je bila situacija i u drugom dijelu Godišnje skupštine, kada je, nakon pregleda predloženih kandidata, započeo izbor novog Predsjednika, Zamjenika predsjednika i Članova odbora. Tajnim glasanjem jednoglasno je izabran novi (iako gotovo identičan) Upravni odbor naše organizacije u sastavu:

Jolanta Sychowska Kavedžija - predsjednica
Izabella Glavić - zamjenica predsjednice
Beata Winnicka Božanović - tajnica
Violetta Szmyt Radošević - blagajnica
Arkadiusz Niziński - član Upravnog odbora (društveni mediji)
Magdalena Najbar-Agičić - članica Upravnog odbora (glasnogovornica udruge)
Małgorzata Vražić - članica Upravnog odbora (glavna urednica tromjesečnika „Kopernik”)
Nadzorni odbor - Krystyna Simić, Mariola Dunaj, Marek Stanojević.

Sastanak je zaključen raspravom o planu rada Udruge za novi mandat, uz brojne prijedloge projekata i mnogo riječi zahvale i priznanja za dosadašnji rad. Malo koja organizacija može se pohvaliti tako pozitivnom atmosferom među aktivnim članovima. Za mnoge od nas, Poljska kulturna udruga „M. Kopernik” je udruga koja okuplja ne samo sunarodnjake već i prijatelje, pa se možemo nadati da će se to odraziti i na daljnji rad naše organizacije. ■

DKF (27 lutego), Teatr na Ekranie – spotkanie drugie

Drugie już teatralne spotkanie odbyło się wokół monodramu *Biała bluzka* opartego na opowiadaniu Agnieszki Osieckiej, w reżyserii i adaptacji Magdy Umer. W rolę Elżbiety wcieliła się aktorka-legenda, czyli Krystyna Janda.

DKF (27. veljače), Teatr na Ekranie – drugi susret

Drugi već kazališni susret bio je posvećen monodrami *Bijela bluza*, temeljenoj na kratkoj priči Agnieszke Osieckie, u režiji i adaptaciji Magde Umer. Ulogu Elżbiety igrala je legendarna glumica Krystyna Janda. ■

Warsztaty ceramiczne

W środę 4 marca, zamiast comiesięcznego spotkania w Café Kopernik, zorganizowaliśmy wyjątkowe warsztaty ceramiczne pod okiem Ewy Majstorović. W twórczej atmosferze udało nam się wykonać prawdziwe małe dzieła sztuki – wyszły pięknie pomalowane pisanki, talerze czy misy, które zachwycaly kolorami i pomysłowością.

Radionica keramike

U srijedu, 4. ožujka, umjesto našeg mjesečnog sastanka u Café Koperniku, organizirali smo jedinstvenu radionicu keramike pod vodstvom Ewe Majstorović. U kreativnoj atmosferi uspjeli smo stvoriti prava mala umjetnička djela – prekrasno oslikana uskršnja jaja, tanjure i zdjele koje su oduševljavale svojim bojama i kreativnošću. ■

Amatorski slalom gigant

W niedzielę 8 marca na trasie Sljeme (zielony zjazd) Polska Szkoła oraz Koordynacja Rad i Przedstawicieli Mniejszości Narodowych Miasta Zagrzebia organizowali ponownie amatorski slalom gigant. Była to świetna zabawa dla miłośników „białego szaleństwa”!

Amaterski veleslalom

U nedjelju, 8. ožujka, Poljska škola i Koordinacija vijeka i predstavnika nacionalnih manjina grada Zagreba ponovno su organizirali amaterski veleslalom na sljemenskoj stazi (zelena staza). Bila je to odlična zabava za ljubitelje „bijelog ludila”! ■

Nabór do grupy wokalne „Wisła”

Od 19 marca trwa nabór do „Wisły” – grupy wokalne PTK „M. Kopernik”. Zapraszamy wszystkich chętnych, ale i niezdeterminowanych. Grupa działa od ponad 20. lat i podróżuje z występami po Chorwacji i Europie.

Audicija za vokalnu skupinu „Wisła”

Regrutacija za „Wislu” – vokalnu skupinu PKU „M. Kopernik” otvorena je od 19. ožujka. Dobrodošli su svi zainteresirani, kao i oni neodlučni. Grupa djeluje već preko 20 godina i putuje s nastupima po Hrvatskoj i Europi. ■

Promocja książki *Mitologia Słowian*

W dniu 2 marca odbyła się promocja chorwackiego tłumaczenia klasycznego dzieła polskiego historyka Aleksandra Gieysztor *Mitologia Słowian*. O książce opowiedzieli recenzenci: Suzana Marjanić i Josip Jagodar, tłumacz Slaven Kale oraz wydawca Daniel Glavan.

Promocija knjige *Mitologija Slavena*

Dana 2. ožujka održana je promocija hrvatskog prijevoda klasičnog djela poljskog povjesničara Aleksandra Gieysztor, *Mitologija Slavena*. O knjizi su govorili recenzenti: Suzana Marjanić i Josip Jagodar, prevoditelj Slaven Kale i izdavač Daniel Glavan. ■

Palemkowanie

W dniach 23 i 25 marca odbyło się, najpierw na zagrzebskiej polonistyce, a potem u nas w siedzibie, tradycyjne palemkowanie, czyli warsztaty tworzenia palemek wielkanocnych. Poprowadziła je jak zwykle Beata Winnicka Bożanović. 28 marca palemkowanie w Polskiej Szkole im. M. Skłodowskiej-Curie zorganizowała również dyrektor szkoły Izabella Glavić. Materiały zostały zakupione z funduszy Ambasady RP w Zagrzebiu i Rady do Spraw Mniejszości Narodowych Republiki Chorwacji.

Izrada „palmica”

Dana 23. i 25. ožujka održane su tradicionalne radionice izrada uskrsnih „palmica”, prvo na zagrebačkoj polonistici, a zatim u našem sjedištu. Kao i obično, događaj je vodila Beata Winnicka Božanović. Dana 28. ožujka, „palmice” su se radile i u Poljskoj školi „Maria Skłodowska-Curie” pod vodstvom ravnateljice škole, Izabella Glavić. Materijali su kupljeni sredstvima poljskog veleposlanstva u Zagrebu i Vijeća za nacionalne manjine Republike Hrvatske. ■

„Wisła” w Centrum Kultury Dubrava

Dana 28 marca grupa wokalne „Wisła” wystąpiła w Centrum Kultury Dubrava podczas koncertu pieśni wielkopostnych „Tradycja koja nas spaja”. Zaprezentowała pieśni: *Wisi na krzyżu, Ludu mój, ludu, W krzyżu cierpienie*.

„Wisła” u Centru kulture Dubrava

Dana 28. ožujka vokalna skupina „Wisla” je nastupila u Kulturnom centru Dubrava tijekom korizmenog koncerta pjesama „Tradicijska koja nas spaja”. Predstavila se pjesmama: *Wisi na krzyżu, Ludu mój, ludu, W krzyżu cierpienie (Wisi na krzyżu, Puče moj, puče moj, U krzyżu je muka)*. ■

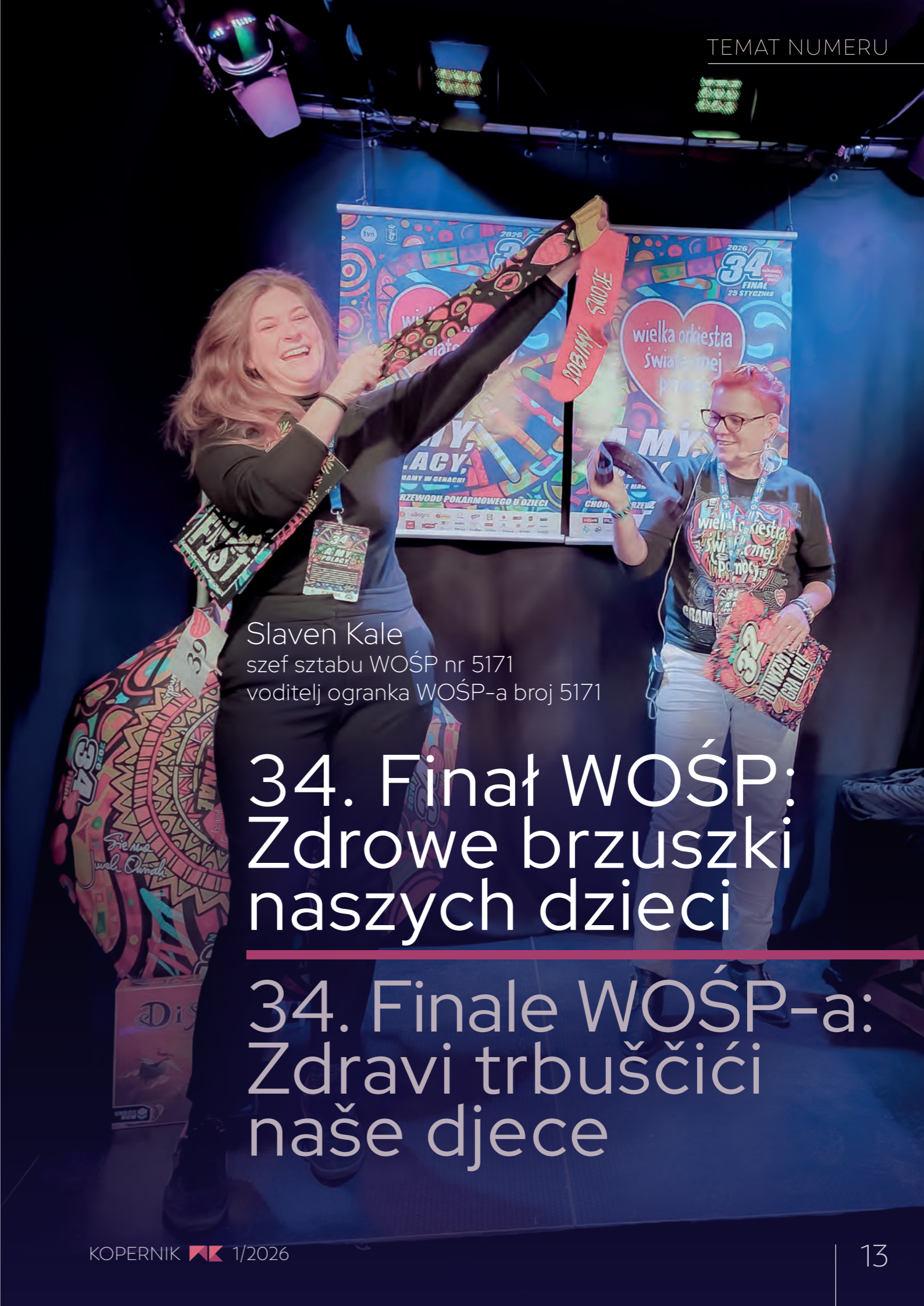

Spotkanie wielkanocne

W Niedzielę Palmową 29 marca o godz. 12:30 odbyła się msza święta w języku polskim w parafii na Borovju, a o godz. 14:00 spotkanie przy wielkanocnych tradycyjnych polskich potrawach w siedzibie Polskiego Towarzystwa Kulturalnego.

Uskrsno druženje

Na Cvjetnicu, 29. ožujka, u 12:30 sati održana je misa na poljskom jeziku u župi u Borovju, a zatim u 14:00 sati druženje uz tradicionalna poljska uskrsna jela u Poljskoj kulturnoj udruzi. ■

Slaven Kale
szef sztabu WOŚP nr 5171
voditelj ogranka WOŚP-a broj 5171

34. Finał WOŚP: Zdrowe brzuszki naszych dzieci

34. Finale WOŚP-a: Zdravi trbušćići naše djece

Już tradycyjnie w styczniu Polacy w Chorwacji spotykają się, aby wziąć udział w największej polskiej akcji charytatywnej – Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy (WOŚP). Celem akcji jest poprawa opieki zdrowotnej najmłodszych pacjentów w Polsce. Podczas dotychczasowych 33 finałów Fundacja WOŚP zebrała ponad 600 milionów euro i za te środki zakupiła około 81 tysięcy najnowocześniejszych urządzeń medycznych dla szpitali w Polsce.

W tym roku celem akcji był zakup urządzeń medycznych do diagnostyki i leczenia chorób układu pokarmowego i odbywa się pod hasłem: „Zdrowe brzuszki naszych dzieci”. Choroby nowotworowe są drugą, zaraz po wypadkach, najczęstszą przyczyną śmierci dzieci w Polsce. Każdego roku na raka zapada około 1100 dzieci, a 3000 z nich przechodzi intensywne leczenie. Z zebranych środków zostanie zakupiony sprzęt do chirurgii onkologicznej i diagnostyki, neurochirurgii, patomorfologii oraz dla hospicjów.

W Polsce i poza jej granicami zorganizowano prawie 1700 sztabów prowadzących zbiórkę środków na tę akcję, w której uczestniczyło około 120 tysięcy wolontariuszy. Jeden ze sztabów został zorganizowany w Chorwacji – już po raz ósmy. Nasz sztab jest zarejestrowany przy Polskim Towarzystwie Kulturalnym „M. Kopernik”. Przed samym finałem akcji szef chorwackiego szta-

bu wziął udział w spotkaniu przedstawicieli sztabów zagranicznych WOŚP, które odbyło się w Szadowie w Polsce (7–9.10.2025).

Jak co roku, nasz sztab działał na kilku polach: prowadziliśmy aukcje na polskiej platformie internetowej Allegro, uruchomiliśmy e-skarbonki, zorganizowaliśmy spotkania w Zadarze, Splicie, Rijecie i Zagrzebiu oraz po raz drugi bieg w Zagrzebiu i po raz pierwszy bieg w Splicie.

Największą miłą niespodzianką były biegi „Policz się z cukrzycą”, z których dochód przeznaczony jest na zakup pomp insulinowych dla kobiet ciężarnych z cukrzycą. W tym roku bieg zorganizowaliśmy nie tylko w Zagrzebiu, ale także w Splicie. W Zagrzebiu bieg odbył się 18 stycznia obok rzeki Savy, przy idealnej, słonecznej pogodzie. Po raz pierwszy pobiegliśmy w Splicie na Marjanie (24 stycznia), pod przewodnictwem mistrzyni świata w nordic walkingu, Alicji Zdrzałek. W obu wydarzeniach wzięło

udział łącznie 35 uczestników, co stanowi duży sukces w porównaniu z ubiegłorocznymi 7 biegaczami.

Tradycyjne spotkania zorganizowaliśmy w Zadarze (w Spółdzielczym Browarze Brlog, 17 stycznia), Rijecie (w kawiarni Boonker, 24 stycznia), Splicie (w barze Teak, 24 stycznia) oraz w Zagrzebiu (w Polskim Towarzystwie Kulturalnym „M. Kopernik”, 25 stycznia). W tym roku ogromną pomocą w Zadarze była dla nas Nadia Sikirić wraz z naszą dotychczas najmłodszą wolontariuszką, Gaią Sikirić, która w czasie zadarskiego finału nie miała jeszcze nawet dwóch miesięcy. W Zadarze zgromadziła się jak dotąd największa liczba Polek i Polaków, a po raz pierwszy odbyła się tam również aukcja przedmiotów, prowadzona przez Nadię. W Rijecie, z powodu złej pogody, musieliśmy zrezygnować z wcześniej zaplanowanego tradycyjnego zwiędzania miasta pod przewodnictwem

ciąg dalszy na str. 16.

Već tradicionalno, Poljaci u Hrvatskoj u siječnju se okupljaju kako bi sudjelovali u najvećoj poljskoj humanitarnoj akciji, Velikom orkestru blagdanske pomoći (Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy / WOŚP). Cilj akcije je unapređivanje zdravstvene skrbi za najmlađe pacijente u Poljskoj. Tijekom dosadašnja 33 finala Fundacija WOŚP prikupila je više od 600 milijuna eura i za ta sredstva kupila oko 81 tisuću modernih medicinskih uređaja za bolnice u Poljskoj.

Već tradicionalno, Poljaci u Hrvatskoj u siječnju se okupljaju kako bi sudjelovali u najvećoj poljskoj humanitarnoj akciji, Velikom orkestru blagdanske pomoći (Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy / WOŚP). Cilj akcije je unapređivanje zdravstvene skrbi za najmlađe pacijente u Poljskoj. Tijekom dosadašnja 33 finala Fundacija WOŚP prikupila je više od 600 milijuna eura i za ta sredstva kupila oko 81 tisuću modernih medicinskih uređaja za bolnice u Poljskoj.

Ove godine akcija je bila usmjerena na kupnju medicinskih uređaja za dijagnostiku i liječenje bolesti probavnog sustava i održana je pod motom: „Zdravi trbuščići naše djece”. Zloćudne bolesti drugi su, odmah nakon nesreća, najčešći uzrok smrti djece u Poljskoj. Godišnje od raka oboli oko 1100 djece, a 3000 ih prolazi intenzivno liječenje. Od prikupljenih sredstava kupit će se oprema za onkološku kirurgiju i dijagnostiku, neurokirurgiju, patomorfologiju i hospicije.

U Poljskoj i izvan Poljske organizirano je gotovo 1700 ogranaka koji su vodili prikupljanje sredstava za tu akciju, u kojoj je ove godine volontiralo oko 120 tisuća osoba. Jedan od ogranaka organiziran je u Hrvatskoj, i to po osmi put. Naš ogranak registriran je pri Poljskoj kulturnoj udruzi „M. Kopernik”. Prije samog finala akcije, voditelj hrvatskog ogranka sudjelovao je na susretu predstavnika stranih ogranaka WOŚP-a održanom u Szadowu u Poljskoj (7. – 9.10.2025.).

Kao i svake godine, naš ogranak bio je aktivan na nekoliko područja: organizirali smo licitacije na poljskoj internetskoj platformi Allegro, pokrenuli smo elektronske škrabice, priredili smo okupljanja u Zadru, Splitu, Rijeci i Zagreb te, po drugi put u Hrvatskoj, traćanja u Zagrebu i Splitu.

Najveće ugodno iznenađenje bila su traćanja „Obračunaj se sa šećernom bolešću”, prihodom od kojih se

kupuju inzulinske pumpe za majke s dijabetesom. Ove godine traćanja smo organizirali ne samo u Zagrebu, nego i u Splitu. U Zagrebu smo trčali 18. siječnja na Savskom nasipu po idealnom, sunčanom vremenu. Po prvi put smo trčali i u Splitu, na Marjanu (24. siječnja), pod vodstvom svjetske prvakinja u nordijskom hodanju, Alicji Zdrzałek. Na oba događaja okupilo se ukupno 35 sudionika, što je veliki uspjeh u odnosu na prošlogodišnjih 7.

Tradicionalna druženja organizirali smo u Zadru (u Zadružnoj pivovari Brlog, 17. siječnja), Rijeci (u kavani Boonker, 24. siječnja), Splitu (u baru Teak, 24. siječnja) te u Zagrebu (u Poljskoj kulturnoj udruzi „M. Kopernik”, 25. siječnja). Ove godine velika pomoć u Zadru bila nam je Nadia Sikirić s našom dosad najmlađom volonterkom, Gajjom Sikirić, koja u vrijeme održavanja zadarskog finala još nije napunila ni dva mjeseca života. U Zadru se

nastavak na str. 17.

Moniki Mikołajskiej, ale spotkaliśmy się nad morzem w Boonkerze. Ulewny deszcz nie przeszkodził kilkunastu osobom, aby do nas dołączyły i wsparły zdrowie najmłodszych, porozmawiały o życiu w Rijeci, i aby lepiej się wzajemnie poznać. W Splicie finał WOŚP zorganizowała świetnie już zgrana ekipa, na czele z Agnieszką Babić. Przed, wspomnianym wcześniej, wyjątkowo udanym spacerem po Marjanie, Polki i Polacy spotkali się w centrum Splitu, gdzie odbyły się również okolicznościowe aukcje. Ostatnie ze spotkań odbyło się w Zagrzebiu i było pełne dobrej zabawy – z aukcjami, polską muzyką oraz bogato zaopatrzoną stoiskiem z koszulkami, książkami i ciastami. Spośród wielu osób i instytucji, które przekazały przedmioty na aukcje w Zagrzebiu i Splicie, składamy szczególne podziękowania Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej oraz firmie Azzuro Bikes z Puli.

Również w tym roku byliśmy bardzo aktywni na polskiej platformie internetowej

Allegro, gdzie w ramach aukcji zaoferowaliśmy pobyty w apartamentach na wyspie Brač oraz w Grebašćicy koło Szybenika, kursy surfingu i nurkowania, książki o Chorwacji (między innymi z dedykacją Roberta Makłowicza), zwiedzanie najbardziej znanych chorwackich miast i atrakcji, a także degustację chorwackich win i oliwy z oliwek. Łącznie aż 26 aukcji!

O naszych wydarzeniach poinformowały największe polskie media: TVN (w głównym programie informacyjnym Fakty), TVN24 (który opublikował 30-minutowy film dokumentalny o szefach kilku zagranicznych sztabów WOŚP, w tym również o naszym) oraz Polska Agencja Prasowa (której tekst został później udostępniony przez czołowe polskie portale, takie jak Onet). O naszych działaniach regularnie informowała też na swojej stronie na Facebooku Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Zagrzebiu, dzięki czemu informacje o naszych wydarzeniach i aukcjach dotarły do szerokiego gro-

na Polek i Polaków. Naszą widoczność w mediach społecznościowych dodatkowo zwiększył film nagrany specjalnie dla naszego sztabu przez głównego dyrygenta WOŚP, Jurka Owsiaka.

Łącznie w tym roku zebraliśmy do skarbonek tekturowych 1.204,87 € oraz 380,00 PLN, za pośrednictwem terminali POS – 2.531,25 PLN, do naszych e-skarbonek wrzuciliśmy 1.007,00 PLN, nasze aukcje na Allegro osiągnęły wartość 15.379,00 PLN, a na zakup pomp insulinowych dla kobiet w ciąży wpłaciliśmy 2.635,00 PLN.

Serdecznie dziękujemy wszystkim (a w szczególności naszym wolontariuszom), którzy za pośrednictwem naszego sztabu wsparli medycynę dziecięcą w Polsce: Agnieszce, Ewie i Filipowi ze Splitu, Agnieszce z Rijeki, Gai z Zadaru oraz Julii i Natalii z Zagrzebia.

Do zobaczenia w styczniu 2027 r. podczas 35. Finału WOŚP lub już w dniach 30.07–1.08.2026 na festiwalu Pol'and'Rock, organizowanym w Broczynie w Polsce przez Fundację WOŚP.

okupio dosad najveći broj Poljakinja i Poljaka, a po prvi put tamo je održana i licitacija predmeta, koju je vodila Nadia. U Rijeci smo zbog lošeg vremena morali odustati od već dogovorenog tradicionalnog razgledavanja grada pod vodstvom Monike Mikołajskiej, ali okupili smo se uz more u Boonkeru. Dosadan pljusak nije spriječio desetak osoba da nam se pridruže, pomognu zdravlje najmlađih, popričaju o životu u Rijeci i međusobno se bolje upoznaju. U Splitu je finale WOŚP-a organizirala već dobro uhodana ekipa na čelu s Agnieszką Babić. Prije već spomenute iznimno uspješne šetnje Marjanom, Poljakinje i Poljaci okupili su se u centru Splita, gdje su uz druženje održane i prigodne licitacije. Posljednje od okupljanja održano je u Zagrebu i bilo je ispunjeno dobrom zabavom uz licitacije, poljsku glazbu i bogati štand s majicama, knjigama i kolačima. Među brojnim osobama i institucijama koje su donirale predmete za licitacije u Zagrebu i Splitu posebno se zahvaljujemo

Veleposlanstvu Republike Poljske te firmi Azzuro Bikes iz Pule.

I ove godine bili smo vrlo aktivni na poljskoj internetskoj platformi Allegro, gdje smo kroz licitacije ponudili boravke u apartmanima na Braču i u Grebašćici kraj Šibenika, tečajeve surfinga i ronjenja, knjige o Hrvatskoj (među ostalima, s posvetom Roberta Makłowicza), razgledavanja najpoznatijih hrvatskih gradova i atrakcija te degustaciju hrvatskih vina i maslinova ulja. Ukupno čak 26 aukcija!

O našoj aktivnosti izvjestile su najveće poljske medijske kuće: TVN (u središnjoj informativnoj emisiji „Fakty”), TVN24 (koji je objavio 30-minutni film o voditeljima nekoliko stranih ogranaka WOŚP-a, među ostalim i o našem) te Poljska novinska agencija (PAP) čiji su tekst kasnije prenijeli vodeći poljski portali, poput Oneta. O našim aktivnostima na svojoj Facebook stranici redovito je izvještavalo Veleposlanstvo Republike Poljske u Zagrebu, čime je informacija o našim

događajima i aukcijama doprla do velikog broja Poljakinja i Poljaka. Našoj vidljivosti na društvenim mrežama dodatno je pomogao video koji je specijalno za naš ogranak snimio glavni dirigent Velikog orkestra blagdanske pomoći, Jurek Owsiak.

Ukupno smo ove godine u kartonskim škrabicama prikupili 1.204,87 € i 380,00 PLN, putem POS uređaja 2.531,25 PLN, u naše elektronske škrabice ubacili ste 1.007,00 PLN, naše licitacije na Allegro dostigle su vrijednost 15.379,00 PLN, a za kupnju inzulinskih pumpi za trudnice uplatili smo 2.635,00 PLN.

Od srca hvala svima koji su putem našeg ogranka pomogli dječju medicinu u Poljskoj, posebno našim volonterima: Agnieszki, Ewi i Filipu iz Splita, Agnieszki iz Rijeki, Gaiji iz Zadra te Juliji i Nataliji iz Zagreba.

Vidimo se u siječnju 2027. godine na 35. finalu WOŚP ili već 30.7.–1.8.2026. na festivalu Pol'and'Rock, kojeg u Broczynie u Poljskoj organizira Zaklada WOŚP. ■

Ewa Majstorović

Moja „randka” z ceramiką

Wszystko zaczęło się od przymusowego przejścia na emeryturę. Naraz ma się za dużo czasu, nie wiadomo co robić, a czytanie książek, sprzątanie czy gotowanie nie wypełniało całego wolnego czasu... I tak pewnego dnia nasza koleżanka Lidija Živčić powiedziała mi, że chodzi na warsztaty plastyczne, gdzie uczą najpierw rysowania, a później malowania obrazów z wykorzystaniem różnych technik. Warsztaty te prowadził malarz prof. Forenbacher. Zapisalam się więc i uczęszczałam na nie do momentu, kiedy profesor, z powodu wieku i choroby, nie mógł ich już dalej prowadzić. Jednak my w dalszym ciągu mogliśmy korzystać z pomieszczenia na licy, ale nie bardzo mieliśmy pomysł na to, co robić. I wtedy jedna z koleżanek zaproponowała nam inną formę artystyczną – ceramikę. Sama uczęszczała na warsztaty ceramiczne i powoli zaczęła nam przekazywać to, czego kiedyś się nauczyła. Ja już wcześniej miałam styczność z ceramiką, bo będąc bez pracy skończyłam trzy kursy. I tutaj, mogę powiedzieć, zaczyna się moja „randka” z ceramiką.

Na początku to były wzloty i upadki, ponieważ sporo przedmiotów pękało podczas przygotowań albo w transporcie, w pieczeniu czy podczas glazurowania. Ale to wszystko jeszcze bardziej mobilizowało mnie do precyzyjniejszej obróbki, uczyło cierpliwości, bo bez niej nic nie miałyby sensu.

Po paru latach moja córka Monika zobaczyła ogłoszenie na Facebooku, że rzeźbiarz Hrvoje Dumančić znany ze swojej wyjątkowej ekspresji artystycznej organizuje kurs rzeźbiarstwa dla początkujących. Zaoferowała mi finansowanie tego kursu, jeśli oczywiście chciałabym iść. Z radością wykorzystałam okazję uczestniczenia w tych warsztatach, gdzie nauczyłam się robić rzeźby ceramiczne małego formatu. To były: łza, fala, popiersie konia, które wykonywaliśmy w całkowitych ciemnościach, ważny był

Na początku to były wzloty i upadki, ponieważ sporo przedmiotów pękało podczas przygotowań albo w transporcie, w pieczeniu czy podczas glazurowania. Ale to wszystko jeszcze bardziej mobilizowało mnie do precyzyjniejszej obróbki, uczyło cierpliwości, bo bez niej nic nie miałyby sensu.

Robię coś dla siebie, dla duszy i chyba trochę z zamiłowania do robienia czegoś praktycznego, co ma konkretne przeznaczenie, czegoś, co przyciąga spojrzenia innych ludzi.

tylko dotyk rzeźby-wzorca i przenoszenia zarejestrowanych w ten sposób „namacalnych” kształtów na bryłę z gliny znajdującej się przed nami. Na zakończenie trzeba było zrobić coś wedle własnego pomysłu.

Niektóre z moich prac były przedstawione na grupowych wystawach. Ostatnio malowałam też kilka obrazów w technice akrylu do nowego domu mojej córki Mai. W dalszym ciągu zdobiją jego ściany. Gdybym malowała tak często, jak w czasach, kiedy się uczyłam malować, cały mój dom byłby dosłownie cały wypełniony obrazami! Dlatego zaniechałam malowania, a ceramika pozostała moją pasją do dziś.

Ceramiką zajmuję się jedynie od czasu do czasu, po pierwsze, z powodów finansowych (bo glina, engoby, wypiekanie, glazury – wszystko to kosztuje), a po drugie, potem nie wiadomo co robić z tymi pięknymi, bądź co bądź, przedmiotami. Dlatego teraz tworzę głównie na zamówienie. Przy okazji robię coś dla siebie, dla duszy i chyba trochę z zamiłowania do robienia czegoś praktycznego, co ma konkretne przeznaczenie, czegoś, co przyciąga spojrzenia innych ludzi. Uznanie innych jest dla mnie największym osiągnięciem.

Z tego powodu tak chętnie zgodziłam się na zorganizowanie warsztatów ceramicznych w Koperniku już po raz

drugi. Przed dwoma laty mieliśmy warsztaty, na których każdy z uczestników sam modelował swój przedmiot, później go malował, a ja tylko odwożłam wszystkie powstałe przedmioty do wypieku, później poglazurowałam je i ponownie zawiozłam do pieczenia.

W tym roku sytuacja była dla mnie trochę trudniejsza, ponieważ musiałam przygotować sama różne przedmioty z gliny (nacisk był na ceramiczne jajka z powodu zbliżających się Świąt Wielkanocnych), co wymagało dużego zaangażowania z mojej strony (trzeba było przerobić 25 kg gliny na gotowe do malowania modele).

Nagrodą za pracę i trud były dla mnie reakcje uczestników, które widząc gotowe przedmioty nie ukrywały wielkiego zadowolenia i podziwu dla końcowego wyniku swoich działań. Mam nadzieję, że tym samym spełniłam swoje zadanie i oczekiwania naszych koleżanek.

Przytoczę w tym miejscu słowa rzeźbiarza Hrvoje Dumančicia, który mawiał, że: „Kto szuka doskonałości w ceramice, lepiej by się nią nie zajmował”. To prawda, bo glina jest żywym, nieprzewidywalnym, stale nas zaskakującym materiałem. Nie jest tworzywem idealnym, ale właśnie z tego powodu najbardziej intrygującym. Od ceramiki możemy oczekiwać nieoczekiwanego. ■

Glina jest żywym, nieprzewidywalnym, stale nas zaskakującym materiałem. Nie jest tworzywem idealnym, ale właśnie z tego powodu najbardziej intrygującym.

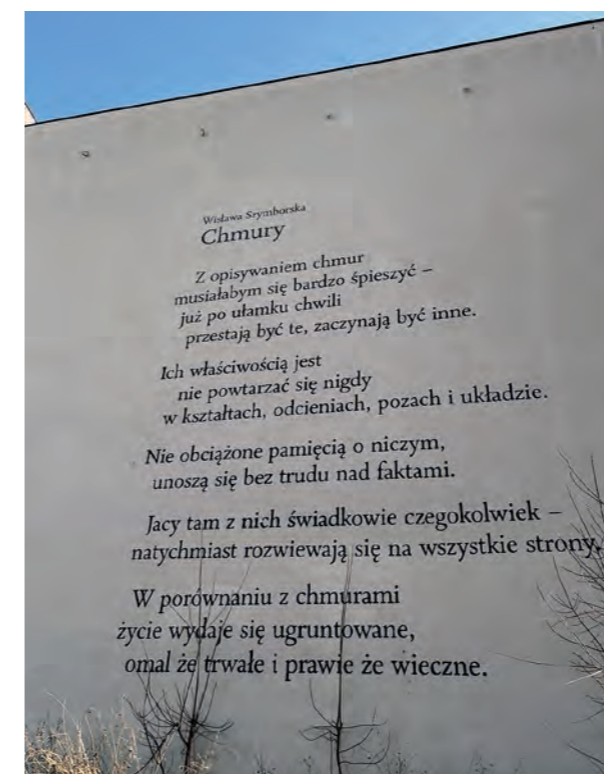

Katarina Rajković

Pocztówka z Poznania

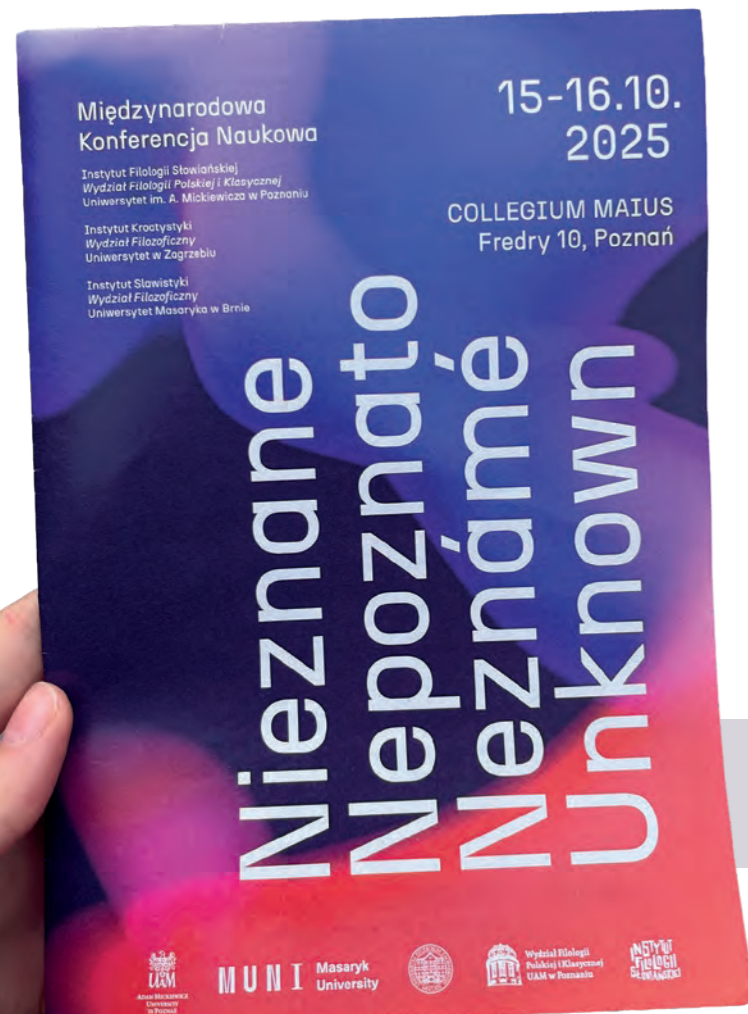
Razglednica iz Poznania

Nazywam się Katarina Rajković i jestem studentką pierwszego roku studiów magisterskich polonistyki i kroatystyki na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu w Zagrzebiu. W tym roku przez dwa semestry studiuje na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu w ramach stypendium Polonista przyznawanego przez NAWA (Narodową Agencję Wymiany Akademickiej). Stypendium ma na celu upowszechnianie języka polskiego i popularyzację studiów i badań polonistycznych w świecie. Daje studentom możliwość, aby rozwijali swoje zainteresowania polonistyczne, udoskonalali znajomość języka polskiego, uczestniczyli w wykładach, prowadzili badania i zbierali materiały do pracy naukowej lub dyplomowej korzystając z bibliotek uniwersyteckich i archiwów*. Podczas aplikacji student wybiera uczelnię, którą uważa za najlepiej odpowiadającą jego zainteresowaniom, i w porozumieniu z koordynatorami na własnej i polskiej uczelni układa listę przedmiotów, na które będzie uczęszczał.

Moje je ima Katarina Rajković i studentica sam prve godine diplomskog studija polonistike i kroatistike na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Ove godine dva semestra provodim na Sveučilištu Adama Mickiewicza u Poznaniu u okviru stipendije Polonista, koju dodjeljuje NAWA, poljska državna agencija za akademsku razmjenu. Cilj je stipendije promocija poljskoga jezika i popularizacija polonističkih studija i istraživanja u svijetu. Pruža mogućnost studentima da razvijaju svoje polonističke interese, usavršavaju znanje poljskoga jezika, sudjeluju u predavanjima, te provode istraživanja i prikupljaju materijal za diplomatske ili znanstvene radove u sveučilišnim knjižnicama i arhivima*. Prilikom prijave student odabire fakultet za koji smatra da najbolje odgovara njegovim interesima te u dogovoru s koordinadorima na svojem i poljskom fakultetu sastavlja popis predmeta koje će slušati.

* Więcej na/ Više na:
<https://nawa.gov.pl/jezyk-polski/program-dla-studentow-polonistyki-i-studiov-polskich>.

Poznań wybrałam po uczestnictwie w szkole letniej języka polskiego w 2023 r., gdzie dr Monika Válková Maciejewska, moja obecna opiekunka naukowa, prowadziła warsztaty teatralne, na które się zapisałam, ponieważ sama również bardzo interesuję się teatrem. Zdecydowałam się na studiowanie w Poznaniu, ponieważ chciałam słuchać różnych wykładów teatrologicznych, a biorąc udział w warsztatach – tym razem przez dłuższy czas – badać, jak one pomagają w uczeniu się języka obcego.

Przyjechawszy tutaj, dowiedziałam się, że to miasto pysznych rogalów świętomarcińskich uważane jest za zagłębie polskiej sceny teatru alternatywnego, więc za każdym razem, gdy mam czas, staram się chodzić na przedstawienia, nierzadko eksperymentalne, które są dostępne po przystępnych cenach na mniejszych scenach offowych. Muszę przyznać, że zaskoczyła mnie ilość szans dla artystów, które to miasto oferuje. Malowanie graffiti i murali tutaj jest zupełnie legalne (po zawiadomieniu odpowiedzialnych służb), istnieje wiele miejskich i niezależnych scen i galerii otwartych na współpracę. Szczególnie wrażenie wywarła na mnie mała galeria o nazwie *Galeria Jerzego Piotrowicza Pod Koroną*, w której zobaczyć można bezpłatne wystawy.

Codziennie chodzę na zajęcia do Collegium Maius, imponującego budynku podobnego do pałacu, wybudowanego na początku XX w. Tutaj została najpierw umieszczona Komisja Kolonizacyjna, czyli pruska instytucja, której celem była intensywne germanizacja, a w 1958 r. Collegium Maius stało się siedzibą Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej i rektoratu Uniwersytetu Medycznego. Wielka aula wydziału rzadko jest pusta, ponieważ studenci razem z profesorami przygotowują tam wystawy, a od czasu do czasu wydarzenia muzyczne i dramatyczne. Oprócz tego, wydział pomaga studentom w szukaniu możliwości zatrudnienia, dlatego pewnej środy zorganizowano Dzień z Biurem Karier, podczas którego pracodawcy mieli okazję przedstawić studentom swoje oferty przyszłej pracy lub możliwości odbywania praktyk, które są obowiązkową częścią studiów. Ponadto, często mają tam miejsce zebrania i konferencje naukowe. Jedną z pierwszych w tym roku akademickim była konferencja *Nieznane – Nepoznato – Neznámé – Unknown* zorganizowana we współpracy z Instytutem Kroatystyki Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu w Zagrzebiu.

Poznanj sam odabrała nakon sudjelovanja u ljetnoj školi poljskoga jezika 2023, gdje je profesorica Monika Válková Maciejewska, moja sadašnja mentorica, održavala dramsku radionicu za polaznike, na koju sam se prijavila jer se i sama inače bavim kazalištem i zanimam se za njega. Stoga sam se na studiranje u Poznanju odlučila kako bih slušala razne teatrološke predmete, te sudjelujući u dramskim radionicama, ovoga puta na dulje vrijeme, istraživala kako kazalište pomaže u učenju stranoga jezika.

Došavši ovamo, saznala sam da se ovaj grad ukusnih kifla Sv. Martina smatra srcem poljske scene alternativnog kazališta, tako da kada god stignem, odlazim u jedno od njih i po pristupačnim cijenama gledam nerijetko eksperimentalne predstave. Moram priznati da sam se iznenadila količinom prilika za umjetnike koje nudi ovaj grad; od činjenice što je izrada grafita i murala ovdje potpuno legalna (uz prethodnu prijavnicu), do brojnih gradskih i neovisnih pozornica i galerija otvorenih za suradnju. Posebno me oduševila mala galerija pod nazivom *Galeria Jerzego Piotrowicza Pod Koroną*, u koju je moguće ući bilo kada i pogledati besplatnu izložbu.

Na predavanja svakodnevno odlazim u Collegium Maius, imponantnu građevinu nalik palači izgrađenu početkom 20. stoljeća. Tu je isprva bila smještena Kolonizacijska komisija, pruska institucija čiji je cilj bio intenzivna germanizacija, no 1958. Collegium Maius postaje domom Fakulteta poljske i klasične filologije te uprave Medicinskog sveučilišta. Velika je aula fakulteta rijetko kada prazna jer u njoj studenti i profesori priređuju izložbe, a ponekad i glazbene i dramske nastupe, često u suradnji s drugim fakultetima. Osim toga fakultet pomaže studentima u traženju mogućnosti zapošljavanja, pa je tako jedne srijede organiziran Dan s Uredom karijera, gdje su poslodavci imali priliku predstaviti svoje ponude studentima za buduću posao ili odrađivanje prakse, koja je obavezni dio studija. Nadalje često se održavaju znanstveni skupovi i konferencije, a jedna od prvih ove akademske godine bila je konferencija pod nazivom *Nieznane – Nepoznato – Neznámé – Unknown* u suradnji s Odsjekom za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

A co to jest ten Zagrzeb?

„A co to jest ten Zagrzeb, ciągle wspominasz to słowo” - zapytał mnie zmieszany współpasażer podczas lotu na reakcji Warszawa – Poznań, kiedy wracając w styczniu z ferii zimowych opowiadałam mu o burzy śnieżnej w Zagrzebiu, przed którą ledwie uciekłam. „Zagrzeb jest stolica Chorwacji”, jękałam się, zaskoczona, używając błędnego przypadku.

Zagrzeb to tramwaj, który skrzypi za każdym razem, gdy skręca z ul. Horvaćanskej na Savską. Zagrzeb to autobus 118. Zagrzeb to Eva, Nora, Jaca i Vanda. Grupa na WhatsAppie z sąsiadami, na której główny temat stanowi wyrzucanie śmieci. Sklepik osiedlowy i poczta z drugiej strony ulicy. Zagrzeb to dziesięć tysięcy. Nocne spacery za Ogrodem Botanicznym. Purée z kasztanów jesienią. Vjesnik, którego już nie ma. Sjaj epohe. Zagrzeb to moje życie, które zostało „spauzowane”. Małe czerwone radio kupione na nowozagrzebskim parkingu, z którego teraz leci *Pa! - role* w wykonaniu Janusza Gajosa i Magdy Umer w radiowej Trójce.

A što ti je taj Zagreb?

„A što ti je taj Zagreb, stalno spominješ tu riječ”, zbu-njeno me upitao sputnik u ponoćnom avionu Varšava – Poznań kada sam mu u siječnju, vraćajući se sa zimskih praznika pripovijedala o snježnoj mećavi u Zagrebu iz koje sam jedva utekla. „Glavni grad Hrvatske”, promucala sam, zatečena, koristeći se krivim padežom.

Zagreb mi je tramvaj koji škripi svaki put kada skreće s Horvaćanske na Savsku. Zagreb mi je bus 118. Zagreb su mi Eva i Nora i Jaca i Vanda. Grupa na WhatsAppu sa susjedima gdje je glavna tematika odlaganje smeća. Kvarтовski dućan i pošta preko puta. Zagreb mi je deset tisuća. Noćne šetnje iza Botaničkog vrta. Kesten-pire jesenju. Vjesnik kojeg nema. Sjaj epohe. Zagreb mi je život stavljen na pauzu. Mali crveni radio kupljen na no-vozagrebačkom parkiralištu iz kojeg sada trešti *Pa! - role* Janusza Gajosa i Magde Umer na radiju Trójka. ■

KOPERNIK

POLSKIE TOWARZYSTWO KULTURALNE POLJSKA KULTURNA UDRUGA

Polskie Towarzystwo Kulturalne „Mikołaj Kopernik” w Zagrzebiu;

Poljska kulturna udruga „Mikołaj Kopernik” u Zagrebu

10000 Zagreb, Savska 34/36, Hrvatska

Tel: 00385 1/ 49 21 919; e-mail: kopernik@kopernik.hr

Strona internetowa: www.kopernik.hr

Profil na Facebooku: <https://www.facebook.com/ptkkopernik>

Redakcja/Uredništvo:

Urednica/Redaktor naczelna: Małgorzata Vražić

Członkowie redakcji/ Članovi uredništva: Damir Agičić, Magdalena Najbar-Agičić, Sabina Fučić, Arkadiusz Niziński, Marek Stanojević, Jolanta Sychowska-Kavedžija, Beata Winnicka-Božanović, Janina Wojtyna-Welle.

Dystrybucja/Distribucija: Poljska kulturna udruga „Mikołaj Kopernik” u Zagrebu

Nakład/Naklada: 150 primjeraka

Druk/Tisak: Banian ITC, Zagreb

Skład/Grafička oprema: Ibis grafika, Zagreb

U broju su korišteni materijali koje su poslali članovi PKU „Mikołaj Kopernik”. Korištene fotografije i grafike su javno vlasništvo ili pripadaju PKU „Mikołaj Kopernik”, čine privatnu zbirku i ne podliježu autorskoj zaštiti. Slike koje se odnose na pojedine događaje korištene su u skladu s dogovorom s vlasnicima slika u skladu s autorskim pravom.

Informacija o zadaniu publicznym:

PROJEKT FINANSOWANY PRZEZ MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ W KONKURSIE „POLONIA I POLACY ZA GRANICĄ 2024- MEDIA I STRUKTURY”.

PROJEKT FINANCIRAN OD STRANE MINISTERSTVA VANJSKIH POSLOVA REPUBLIKE POLJSKE U NATJEČAJU „POLONIJA I POLJACI U INOZEMSTVU 2024 – MEDIJI I STRUKTURE”.

Publikacija wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Publikacija izražava isključivo stavove autora/autorica i ne može se poistovjetiti sa službenim stavom Ministarstva vanjskih poslova.

Zadanie współfinansowane ze środków kancelarii Senatu w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą w 2026 roku.

Projekt sufinansiran sredstvima Ureda Senata Republike Poljske u okviru programa skrbi o poljskoj diaspori i Poljacima izvan Republike Poljske u 2026. godini.

Ovaj tromjesečnik izrađen je uz financijsku podršku Savjeta za nacionalne manjine. Sadržaj ovog tromjesečnika u isključivoj je odgovornosti Poljske kulturne udruge „Mikołaj Kopernik” i ni pod kojim se uvjetima ne može smatrati kao odraz stajališta Savjeta za nacionalne manjine.

Kwartalnik jest wydawany dzięki finansowemu wsparciu Rady do Spraw Mniejszości Narodowych Republiki Chorwacji. Za treść kwartalnika wyłączną odpowiedzialność ponosi Polskie Towarzystwo Kulturalne „Mikołaj Kopernik”. Publikacja nie odzwierciedla stanowiska Rady do Spraw Mniejszości Narodowych.

POLSKIE TOWARZYSTWO KULTURALNE
POLJSKA KULTURNA UDRUGA

SAVJET ZA
NACIONALNE
MANJINE

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

<http://www.wspolnotapolska.org.pl>

KOPERNIK 1/2026

34 Finał WOŚP w Zagrzebiu

Café Kopernik

każda pierwsza środa miesiąca

przyjdź pogadać

Zagrzeb, Savska 34/36